RANDAMENTUL ȘCOLILOR SPORTIVE ÎN AL 21-lea AN DE EXISTENȚĂ

Creat pentru a contribui și la îndeplinirea unor importante obiective ale mișcării sportive privind obținerea performanțelor de valoare pe plan intern și internațional, sistemul școlilor sportive a cunoscut în 21 de ani de existență o dezvoltare continuă, remarcabilă.

COTELE ACTUALE ale acestei dezvoltări, RANDAMENTUL, CALITATEA MUNCII și EFICIENȚA realizate pînă acum au constituit, recent, temele principale ale unei utile consfătuiri de lucru, organizată de Ministerul Educației și Învățămîntului — prin Direcția de specialitate — cu participarea directorilor și responsabililor școlilor sportive și ai secțiilor funcționînd pe lîngă licee sau grupuri școlare profesionale.

S-a căutat cu prilejul acestor dezbateri să se răspundă, cu sinceritate, la întrebarea DACĂ — și ÎN CE MĂSURA — școlile sportive își justifică existența. Mai ales avînd în vedere faptul că la ora actuală rețeaua școlilor sportive cuprinde un număr de 108 unități, răspîndite, cu excepția Vasluiului, în toate județele țării și organizînd o activitate permanentă de performanță în 27 de discipline. Din cîte se vede, un excelent cadru organizatoric, îndeplinind una din cerințele fundamentale pentru a depista și pregăti elementele talentate, cu reale aptitudini pentru sportul de performanță.

SÎNT, OARE, REZULTATELE OBȚINUTE PÎNĂ ACUM PE MĂSURA PREOCUPĂRILOR ȘI EFORTURILOR DE A DEZVOLTA NECONTENIT ȘI DE A ÎMBUNĂTĂȚI STRUCTURA ACESTUI SISTEM?

DRUMURILE AFIRMĂRII TREC — FIRESC — PRIN ȘCOLILE SPORTIVE

Este o realitate — și, totodată, un important punct de referință pentru o apreciere de ansamblu — faptul că numeroși campioni, mari performeri ai sportului românesc, au dobîndit o pregătire multilaterală și prin aceasta posibilitatea de a-și valorifica talentul și calitățile fizice, în timp ce se aflau printre elevii diferitelor școli sportive. Fără a epuiza un asemenea tablou de onoare, să-i amintim pe cîțiva dintre performerii de astăzi care s-au afirmat începînd cu anii petrecuți la școlile sportive: **Carol Corbu, Ioan Șerban, Valeria Bufanu, Gheorghe Zamfirescu, Carmen Ionescu, Mariana Goth** (atletism), **Cristian Gațu, Adrian Samungi, Gheorghe Goran, Mihai Marinescu, Cornel Penu** (handbal), **Mircea Lucescu** (fotbal), **Ileana Drimbă, Ecaterina Iencic-Stahl, Suzana Ardeleanu** (scrimă), **Marcela Păunescu, Alina Goreac** (gimnastică) etc.

Remarcabil ni se pare, de asemenea, și faptul că peste 60 la sută din componenții echipelor divizionare de categoria A, la volei, baschet, handbal și atletism, provin din secțiile școlilor sportive, iar campionatele naționale de copii și juniori sînt dominate incontestabil de reprezentanții acestor unități.

În materialul prezentat în cadrul consfătuirii se mai sublinia un lucru, important după opinia noastră, și anume acela că prezența acestor unități sportive în viața școlară, în configurația sistemului general de învățămînt, activitatea și rezultatele realizate în educarea, pregătirea și perfecționarea sportivă a elevilor **constituie factori activi de atragere a tineretului spre mișcare și efort fizic, pentru crearea unui climat favorabil dezvoltării multilaterale a educației fizice și sportului în școală.**

Așadar, succese care confirmă posibilitățile largi ale școlilor sportive de a contribui la realizarea unora dintre cele mai importante sarcini și obiective ale mișcării sportive. NI SE PARE FIRESC SĂ FIE AȘA. Pentru că, de unde să așteptăm marile performanțe ale tinerilor, dacă nu — în primul rînd — de la școlile sportive, unități specializate, cum aminteam, cu o largă cuprindere organizatorică, cu un mare număr de cadre și în unele cazuri (județele **Bacău, Sibiu, Constanța, Argeș, Galați, Prahova, Brașov, Satu Mare, Cluj,** municipiul **București**) cu o bună bază materială? Dacă la toate acestea adăugăm și creșterea nivelului de finanțare a activității școlilor sportive — în anul 1971 au fost alocate 27 de milioane — rezultă și mai limpede necesitatea ca analiza rezultatelor obținute pînă acum să aibă în vedere balanța eforturilor depuse și a condițiilor create și la acestea să fie raportate, cu exigență, realizările, atît pe plan intern cît și internațional.

5—8 LA SUTĂ EFICIENȚĂ: UN PROCENT (REAL) DE NEADMIS!

Anul trecut, în rețeaua școlilor sportive au activat aproape 800 de cadre de specialitate, fiecăruia revenindu-i în medie cîte 50 de elevi. Este foarte bine că enumerarea acestor cifre nu s-a făcut într-un plan strict statistic, ele fiind folosite doar ca elemente de ana-

Pe marginea unei utile consfătuiri de lucru, organizată de Ministerul Educației și Învățămîntului

liză a muncii. Fără îndoială — așa cum, de altfel, s-a apreciat și în cadrul consfătuirii — este greu să se pretindă acestor cadre (în condițiile particularităților lucrului cu copiii și juniorii și ale unor insuficiențe în ceea ce privește baza materială) o eficiență de 100 la sută, adică, la terminarea unui ciclu toți elevii să devină performeri de nivel național. De aici, însă, și pînă la coeficientul de 5—8 la sută depistat de Direcția Educației Fizice și Sportului din M.E.I. ni se pare o distanță intolerabilă, care atrage atenția asupra unor lipsuri extrem de serioase, de fond, în activitatea conducerilor și cadrelor unor școli sportive.

De ce, oare, se întîmplă așa? De ce, în multe cazuri, stacheta exigenței a fost coborîtă la o limită de mediocritate sau, chiar, submediocritate?

Lucrările consfătuirii au relevat destul de limpede faptul că multe cadre didactice muncesc încă fără pasiune, cu eficiență foarte scăzută, făcîndu-și simțită prezența aproape numai prin elaborarea planurilor de școlarizare și prin semnarea statelor de plată. Așa cum se întîmplă, de exemplu, în școlile sportive din **Slobozia, Feteși, Dorohoi, Botoșani, Alexandria, Găești, Roșiorii de Vede, Strehaia, Sinnicolaul Mare, Alba Iulia, Orăștie, Hațeg, Iași, Cîmpina, Făgăraș** și altele. Este cam lungă această enumerare, dar dacă în atîtea unități activitatea desfășurată are aproape exclusiv un caracter recreativ-sportiv, înțelegem mai lesne de ce numărul performanțelor este atît de mic în comparație cu cel al școlilor și, mai ales, al cadrelor de specialiști. Și mai înțelegem de ce aprecierile pozitive se îndreaptă de fiecare dată doar spre cîteva unități: **școlile sportive nr. 1 și 2 și S.S.A. din București, școlile sportive din Bacău, Ploiești, Constanța, Sibiu, Oradea, Cluj, Satu Mare, Buzău, Brașov.**

CIND SE NEGLIJEAZĂ ASPECTUL CALITATIV AL SELECȚIEI

Printre cauzele care au determinat obținerea unor rezultate diferențiate, în destule cazuri punînd chiar sub semnul întrebării necesitatea existenței școlilor sportive respective, a fost amintită și cea a selecției încă nesatisfăcătoare în grupe și secții. Prea puține sînt unitățile **(Șc. sp. Cluj-baschet, Șc. sp. nr. 1 București-volei, Șc. sp. Satu Mare — baschet, Șc. sp. Piatra Neamț — volei fete, Șc. sp. Constanța — volei)** unde se acordă toată atenția aspectului calitativ al selecției și nu numai realizării numărului de elevi cerut de regulamentul școlilor sportive. Or, dacă se pornește așa, cu o slabă muncă de selecție, formală, cu nerespectarea criteriilor principale sub aspect medical, a dezvoltării fizice și a calităților fizice, nu este firesc ca — în final — rezultatele să nu se ridice la nivelul cerințelor?

Credem că tot astfel se explică și o altă stare de lucruri negativă. Este vorba de tendința manifestată, mai ales în ultimul timp, în secțiile de înot, schi, scrimă, baschet, volei, de mascare a ineficienței activității printr-un refugiu sistematic la grupele de începători, grupe care — așa cum se preciza în cadrul consfătuirii — nu ajung decît în situații de excepție la maturizare valorică, la juniorat. Poate că cel mai concludent exemplu este cel oferit de rezultatele înregistrate la înot, schi, sporturi în care a crescut numărul titlurilor de campioni DE COPII, dar, în același timp este în continuă descreștere numărul titlurilor de campioni DE JUNIORI cucerite de reprezentanții școlilor sportive.

În cea mai mare măsură, tot prin formalismul muncii de selecție se explică și faptul că 63 din cele 84 de secții de atletism desfășoară o activitate nesemnificativă pentru îndeplinirea obiectivelor de performanță ce stau în fața acestor unități.

LA PERFORMANȚE DE VALOARE — NUMAI PRIN CONTINUA PERFECȚIONARE A PROCESULUI DE PREGĂTIRE

În materialul prezentat s-a spus lucrurilor pe nume! Cum a fost, de pildă, aprecierea că în unele locuri pregătirea sportivă a elevilor se face încă în mod didacticist, uneori chiar meșteșugăresc, cerințele moderne ale antrenamentului fiind însușite cu mari rețineri de către un număr de cadre. De aceea folosirea eforturilor crescute în antrenamente rămîne un deziderat, de aceea se manifestă tendința unei preocupări exagerate în direcția însușirii tacticii, în special la jocuri, dar sînt neglijate sau trecute în plan secundar preocupările pentru asigurarea capacității motrice și a pregătirii fizice corespunzătoare cu cerințele vîrstei și ramurei de sport respective. Uneori nu este vorba de acea reținere de neînțeles în aplicarea principiilor de bază ale antrenamentului acestora, ci de o necunoaștere corespunzătoare a cerințelor, de o slabă exigență a unor cadre față de perfecționarea propriei lor pregătiri.

Nu vrem să continuăm sublinierea importanței hotărîtoare pe care buna pregătire o are în creșterea nivelului performanțelor. Lucrurile sînt, în general, binecunoscute și ideea unanim acceptată. De ce, atunci, într-o serie de secții, cum ar fi cele de scrimă de la școlile sportive din Timișoara, Iași (Unirea), Găești, de atletism de la școlile sportive din Dorohoi, Tîrgoviște, școala sportivă nr. 2 din București, de box de la școala sportivă din Galați etc. procesul de instruire nu se desfășoară în mod corespunzător? Să mai spunem, oare, că așa nu se poate ajunge la performanțe de valoare?

PROBA COMPETENȚEI, DAR ȘI A PASIUNII...

Au fost relevate, în timpul dezbaterilor, și o serie de dificultăți încă existente în ceea ce privește baza materială a unor școli sportive, încadrarea cu specialiști, finanțarea integrală a calendarului competițional intern etc. Cu caracter general, ori particular, dificultățile sînt reale și nimeni nu le poate ignora. Dar, prea au fost multe și — după cum s-a văzut — cel mai adesea nejustificate lamentările unora dintre participanți. De aici, mărturisită sau nu, parcă și concluzia că „mai mult nu se poate face".

Răspunsul a venit nu numai din partea forurilor de conducere din cadrul Ministerului, ci chiar din rîndul celorlalți directori de școli sportive. S-a arătat, astfel, că nimic nu poate fi mai greșit și dăunător decît să aștepți ca totul să se rezolve la „centru", să te văicărești într-una, cu sau fără motiv, în loc să acționezi energic, perseverent, cu încredere cele mai diferite pîrghii prin care pot fi realizate obiectivele propuse.

A conduce sau a funcționa în cadrul unei școli sportive înseamnă nu numai obligația de a te pregăti pentru proba deplinei competențe în acest domeniu, ci și pentru cea a pasiunii, a responsabilității. Acolo unde directorii, cadrele didactice gîndesc așa, rezultatele sînt — de multă vreme — la nivelul cerințelor.

★

Fără îndoială, după această consfătuire vor fi elaborate măsurile ce se impun (multe probleme și-au găsit, de altfel, rezolvare, în mod operativ, chiar în timpul dezbaterilor), **pentru ca eficiența, randamentul școlilor sportive să crească cît mai mult în viitor.** În ceea ce ne privește ne propunem să urmărim aplicarea acestor măsuri și să continuăm itinerarul nostru prin școlile sportive din întreaga țară.

box

SUB CUPOLA CIRCULUI

CAP DE AFIȘ: MECIUL CUȚOV - DOBRESCU

Departe de noi gîndul că circul — în expresia sa pitorească — ar fi locul cel mai potrivit pentru o gală de box amator. Mai curînd ni se duce gîndul la luptele de gladiatori în arena cu talaș, dacă nu chiar la trecutele partide profesioniste pe care le găzduiau corturile mai mult sau mai puțin permanente.

Din fericire, clădirea Circului de Stat din București este o mică bijuterie arhitectonică, iar incinta ei poate fi folosită și pentru împrejurări mai academice decît acrobația „la perș". Din punct de vedere strict funcțional — în lipsa unor adevărate săli de sport adecvate marilor spectacole — considerăm că sala circului bucureștean oferă un cadru admirabil marilor gale de box, așa cum se anunță cea din ziua de 19 martie. Locurile în amfiteatru, vizibilitatea perfectă de oriunde, desfășurarea circulară a fotoliilor îți dă impresia — păstrînd proporțiile — că te afli într-un mic Madison Square Garden.

Așadar, vestea „box sub cupola circului" nu conține, în aceste circumstanțe, nimic dezonorant. Dimpotrivă. Eforturile de a oferi publicului din Capitală spectacole pugilistice într-un cadru potrivit ca spațiu, capacitate, condiții igienice și estetice, trebuie lăudate.

Programul galei în sine cuprinde elemente suficiente de senzație. Bucureștenii au în sfîrșit ocazia să asiste la o gală după care tînjesc de atîta vreme, plină de „capete de afiș" și încununată de extraordinarul meci care va opune pe cei mai buni boxeri ai categoriei ușoare din Europa, pe veșnicii prieteni și rivali sportivi Calistrat Cuțov și Paul Dobrescu. Mai mult decît atît. Vom vedea pe stilistul Ion Györffi debutînd la categoria mijlocie, acolo unde îl așteaptă vînjoșenia și pumnii năpraznici ai lui Alec Năstac. Îl vom vedea pe rutinatul Antoniu Vasile, din vechea gardă, apărîndu-și din nou tronul în fața impetuosului asalt al tînărului Gheorghe Ciochină. Categoria cocoș, pe care Aurel Dumitrescu a lăsat-o deocamdată din izbelițe, își caută un nou stăpîn. Iată doar cîteva din principalele trăsături de atracțiozitate ale matineului pugilistic de duminică.

Un asemenea program valoros îl datorăm conjuncturii, necesităților de pregătire ale boxerilor fruntași, deși am dori ca prilejuri de acest fel să se mai ivească mai des. Federația de specialitate a și anunțat că premiul individual ce va reveni învingătorilor la 19 martie este încluderea în echipa națională care va întîlni selecționata Turciei la 1 și 4 aprilie, la Istanbul și Ankara.

Ținînd seama de toate aceste puncte de vedere, nădăjduim că prima gală de box sub cupola circului va fi de bun augur pentru continua propășire a întîlnirilor pugilistice în gustul public.

Victor BĂNCIULESCU

Astă-seară la Ploiești

LOTUL NAȚIONAL VA ÎNTÎLNI O SELECȚIONATĂ A JUDEȚULUI PRAHOVA

Astă-seară, sala sporturilor „Victoria" din Ploiești va găzdui o mare gală de box la care vor participa sportivii lotului național și o reprezentativă a județului Prahova. Reuniunea programează 16 meciuri în care vor evolua, cu mici excepții, cei mai buni boxeri români. **IATĂ PROGRAMUL: cat. semimuscă:** Aurel Mihai — D. Jugănaru, **Ștefan Boboc** — D. Rotăreanu, **cat. muscă:** Anton Cojan — S. Preda,; **cat. cocoș:** Vasile Ivan — V. Rădulescu, Adrian Moraru — N. Panait, **cat. pană:** Gabriel Pometcu — C. Bibolu, **cat. semiușoară:** Gheorghe Ciochină — N. Păun, Antoniu Vasile — N. Mirea, **cat. ușoară:** Calistrat Cuțov — I. Militaru, **cat. semimijlocie:** Victor Zilberman — T. Stănescu, **cat. mijlocie mică:** Ion Covaci — Fl. Oprea, **cat. semigrea:** Horst Stump — I. Dumitrescu, **cat. grea:** Ion Alexe — Gh. Simion. În afara acestor partide se vor disputa și trei meciuri în care nu se va acorda decizie: **cat. muscă:** Constantin Gruiescu — V. Drăgan, **cat. ușoară:** Paul Dobrescu — C. Hoduț, **cat. grea:** Anghel Iancu — D. Zelinca. Primii au fost trecuți membrii lotului național.

Reuniunea va începe la orele 18.

La Galați — C. BUMB învinge pe A. ILIESCU!

Palatul sporturilor din Galați a găzduit sîmbătă seara o atractivă reuniune pugilistică între formațiile Constructorul din localitate și Farul Constanța (în cadrul căreia au evoluat și boxerii din lotul de tineret: M. Culineac și I. Ruicu). Gala, la care au asistat peste 1500 de spectatori, a fost de un bun nivel tehnic și s-a soldat cu cîteva rezultate surprinzătoare. Dintre acestea notăm înfrîngerea la puncte a lui A. Iliescu (Farul) de către **C. Bumb**, precum și victoriile realizate de membrii lotului de tineret: **M. Culineac** învingător prin abandon în prima repriză asupra redutabilului C. Cojocaru (Galați) și **I. Ruicu** care a dispus la puncte de experimentatul I. Sănătescu. **Celelalte rezultate** (primii sînt trecuți sportivii gălățeni): P. Ganea b. p. I. Mustafa, N. Boșcu b. p. I. Rusnac, O. Amăzăroaiei b. ab. 2 M. Moșescu, D. Moraru b. p. A. Simionescu, N. Deicu b. p. C. Rădulescu, V. Bute b. desc. 2 Al. Tîrboi, M. Florea b. ab. 3 P. Pîrvu.

GH. ARSENE-coresp.

ALEXANDRU COROIANU, INVINS DE JANUSZ GORTAT LA TURNEUL „DIAMANTUL NEGRU"

Recent s-a desfășurat la Katowice, timp de 5 zile, în Polonia, în organizarea confratelui nostru „Sport", turneul internațional de box, dotat cu trofeul „Diamantul negru" (nume evocînd zona minieră a Sileziei). Au participat aproape 60 de pugiliști din U.R.S.S., Ungaria, Bulgaria și Polonia, cărora li s-au adăugat trei sportivi români, membri ai clubului A.S.A. Cluj, conduși în această deplasare de antrenorul lor Iosif Mihalik.

Cei trei boxeri români au pierdut partidele disputate, dar ei au întîlnit adversari extrem de valoroși și experimentați. De pildă, Alexandru Coroianu l-a avut de înfruntat, în semifinale, pe chiar cîștigătorul trofeului, reputatul boxer polonez Janusz Gortat, la care a pierdut prin abandon în repriza a doua. Tot în semifinale l-au trimis sorții și pe ușorul Augustin Iacob; după două reprize în care nici unul dintre combatanți nu se detașase net, a cîștigat la puncte polonezul Wlodzimierz Caruk, datorită unei insistențe de ultim minut. Tot în repriza a treia (dar prin abandon) a pierdut și Ion Fuicu partida cu polonezul Stawski, după ce fusese superior timp de două reprize.

Turneul a fost de o foarte bună valoare, dovadă stînd faptul că semifinala categoriei pană, de pildă, i-au disputat-o campionii europeni Ryszard Tomczyk (Polonia) și T. Badari (Ungaria). De notat că boxerul maghiar a fost învins prin K. O.

Nușa MUSCELEANU

Nicolae Martinescu *(Dinamo Buc.) a finalizat excelent un supleu, ducîndu-și adversarul său din ultimul meci, Fl. Chițu (Aluminiu Slatina), direct cu umerii pe saltea*

Foto: EUGEN BOGDAN-Brașov

lupte

(Urmare din pag 1)

ea ar fi contribuit arbitrii. Realmente, Victor Prențu a fost un obstacol peste care experimentatul Enache n-a putut trece, clasîndu-se în final pe locul trei în urma tînărului său învingător.

De bună seamă, asaltul pe care l-au dat tinerii pentru a îmbrăca dresul olimpic l-am putea susține cu multe alte exemple. Este suficient, credem, să menționăm că, aproape la toate categoriile, printre luptătorii care s-au clasat pe primele șase locuri au fost și juniori. De pildă, **Nicolae Gingă** (Rapid) — locul 3 la semimuscă (48 kg.), **Mircea Neagu** (Șc. sp. 2 Constanța) — al 4-lea la muscă (52 kg.), **Mihai Boțilă** (C. S. Pitești), care a urcat pe treapta a 3-a a podiumului la cocoș (57 kg.) și **Adrian Popa** (Sport Club Bacău) — locul 5 la semiușoară (68 kg.). Printre învinșii ultimului a fost și R. Pătrașcu (Rapid), campion republican cu doi ani în urmă.

Succesele tinerilor ar putea lăsa impresia — și aceasta ar fi foarte îndepărtată de adevăr — că eșecul unor luptători consacrați s-a datorat subaprecierii adversarilor care abia pășeau în arena națională și deci

LA FINALELE CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE GRECO-ROMANE

n-aveau cărți de vizită încărcate cu performanțe prestigioase. S-ar mai putea crede că antrenorii loturilor republicane trebuie să fie îngrijorați că unii dintre luptătorii lor au fost învinși tocmai de asemenea tineri. Adevărul însă este cu totul altul și anume că tinerii pe care i-am amintit — și nu numai aceștia — s-au prezentat bine pregătiți și dacă își vor confirma valoarea și cu prilejul altor verificări importante — printre care turneul internațional al țării noastre — nu vom fi surprinși dacă vor concura pe saltelele olimpice de la München! Așadar, este o concluzie deosebit de îmbucurătoare și totodată un semnal sever de alarmă pentru acei luptători care cred că sînt titulari de drept la categoriile lor. De altfel antrenorul federal **Ion Corneanu** a fost deosebit de satisfăcut de evoluția multor tineri și ne-a mărturisit că unii dintre ei au mari șanse să fie trimiși la Olimpiadă.

Referindu-ne la confruntările acestor finale, mai trebuie să subliniem că nivelul tehnic a fost bun, s-au finalizat numeroase procedee de maximă eficacitate. Așa se explică faptul că majoritatea partidelor s-au încheiat cu tușuri. O contribuție substanțială în dinamizarea luptei a avut-o intransigența arbitrilor, care au dictat avertismente atunci cînd concurenții nu executau procedee tehnice, chiar și în situația în care pe saltea se aflau medaliați la Jocurile Olimpice, campionate mondiale sau europene.

Și la această ediție, luptătorii de la **Dinamo București** (antrenori **Ion Cernea** și **Dumitru Cuc**) și de la **Steaua** (antrenori **Vascul Popovici** și **Gheorghe Șuteu**) au dominat întrecerile, cucerind cele mai multe titluri. Dar, și de astă dată, duelul lor s-a încheiat la egalitate: 4—4. Remarcabile au fost și evoluțiile luptătorilor de la **Sport Club Bacău** (antrenor **Mircea Croitoru**), **Vulturii textila Lugoj (Aurel Ciosa), Crișul Oradea (Iuliu Pantici), Dunărea Galați (Ion Donose)** și **Metalul București (Ilie Gheorghe).**

Dintre arbitri îi remarcăm pe **Valeriu Bularca** (Brașov), **Marin Bolocan** (Pitești), **Gheorghe Marton** (Cluj), **Ion Oprea** (Oradea), **Vasile Coman** și **Vasile Toth** (București). În sfîrșit, mai trebuie să menționăm că organizarea competiției a fost bine asigurată de organizatori (CJEFS Brașov și F. R. Lupte).

natație

SALTURI NOI, CU COEFICIENȚI MAI RIDICAȚI

În moderna piscină „23 August", cei mai buni săritori ai țării și-au disputat prima întrecere a anului la care au participat, în afara componenților lotului olimpic **(Ion Ganea, Melania Decuseară, Ecaterina Dumitriu și Sorana Prelipceanu),** și alți sportivi din Capitală, Sibiu, Oradea și Cluj. A fost un concurs reușit, un test care ne-a demonstrat că în această iarnă s-a muncit serios, chiar și de către săritorii din Sibiu și Oradea, ale căror condiții de pregătire sînt vitrege. De remarcat că disputa a prilejuit și execuția unor salturi noi, cu coeficienți de dificultate mai mari decît anul trecut (Sorana Prelipceanu 2½ salt contra trambulinei grupat-coeficient 2,6— față de 1½ salt contra în echer-coeficient 2,2; Melania Decuseară 2½ șurub înapoi-coeficient 2,7— față de 1½ șurub răsturnat-coeficient 2,5). În plus, am avut prilejul să-l admirăm din nou pe foarte tînărul **Alexandru Dagiu** care confirmă talentul și, mai cu seamă, hărnicia lui la antrenamente.

Așadar, un concurs izbutit. Rămîne ca primele competiții internaționale, programate chiar în această lună la Minsk și la București (în compania selecționatei R.S.F.S.R.), să confirme și în astfel de condiții, evident mai dificile, progresul săritorilor noștri fruntași, aflați în anul unor mari confruntări.

Rezultate. PLATFORMĂ BĂRBAȚI: 1. I. Ganea (Independența Sibiu) 344,30 p, 2. Al. Bagiu (Crișul Oradea) 307,60 p, 3. I. Ilieș (Progresul București) 233,85 p; FEMEI: 1. Melania Decuseară (Progresul) 268,40 p, 2. Ecaterina Dumitriu (C. S. Școlarul București) 214,54 p; 3. Florentina Socol (C. S. Școlarul) 167,85; TRAMBULINĂ BĂRBAȚI: 1. I. Ganea 384,30 p, 2. I. Ilieș 308,45 p, 3. O. Lăzău (Crișul) 289,05 p; FEMEI: 1. Melania Decuseară 330,10 p, 2. Sorana Prelipceanu (Crișul) 294,15 p, 3. Ecaterina Dumitriu 269,25 p

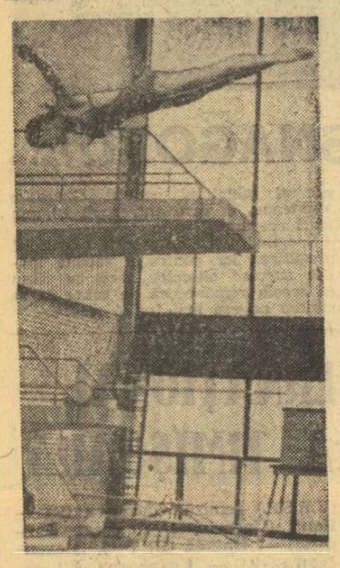

Salt contra trambulinei executat de Melania Decuseară, dublă învingătoare în concursul disputat la bazinul „23 August".

Foto: PAUL ROMOȘAN

După campionatele naționale

TÎNĂRA GENERAȚIE DE BIATLONIȘTI NE DĂ SPERANȚE

Cu prilejul recent încheiatelor campionate naționale de biatlon, am urmărit cu multă atenție evoluția „noului val". Prima constatare făcută este că biatlonul nostru posedă elemente de real talent, capabile să facă față, în următorii 2—3 ani, unor mari confruntări. Ne bazăm, cînd facem această afirmație, pe faptul că toți cei vizați — **Fontana, Gîrniță, Veștea, Țeposu, Voicu, Panu** — valoric. Toți au realizat timpi aflați doar pe parcursul a două secunde distanță. Dacă raportăm aceste rezultate la cel obținut de cîștigătorul **Gh. Vilmoș** — a cărui valoare este unanim recunoscută — observăm o diferență de 2—3 minute în favoarea generației tinere. Această apropiere va declanșa, obligatoriu, spiritul de concurență — în sensul bun al cuvîntului — și cu aceasta noi salturi calitative. Apoi, faptul creează și posibilitatea ca, dintr-un număr relativ mare de pretendenți la tricoul reprezentativ (se vor mai adăuga și alții, fără îndoială) antrenorii vor avea posibilitatea de a-i selecționa pe cei aflați, la timpul respectiv, în formă maximă. Pregătirea centralizată, omogenă, la nivelul lotului național, efectuată sub conducerea antrenorilor **Constantin Tiron** și **Marcel Stuparu** și-a spus astfel cuvîntul și cu unele corective faptul este îmbucurător. Întrecerea „cadeților" a scos la iveală, sau a confirmat, pe unii dintre tinerii care, atent îndrumați și bine instruiți, se vor putea alătura, în timp, acestei prime garnituri. **Victor Dihoi** (A.S.A. Brașov), **Cornel Crăciun** (Dinamo Brașov), dar, mai ales, **N. Cristoloveanu** (A.S.A.) s-au dovedit la rîndul lor, bine pregătiți la fond și capabili de reușite și mai mari.

Dar alergarea pe schiuri este numai un aspect al problemei. Ceea ce face ca biatlonul să fie una dintre cele mai dificile discipline sportive este tocmai îmbinarea dintre două sporturi total diferite, care necesită atît schimbări în pregătire, cît și calități native foarte variate ale sportivilor. Tirul rămîne deocamdată, domeniul care impune corectivele de care aminteam. Tragerile în poligon au fost inegale, mai evidente la proba individuală. Lui Vilmoș, tragerea constant bună i-a adus titlul național, în timp ce toți ceilalți pretendenți au fost frustrați de timpi totali — și implicit de poziții finale — de valoare mai mare.

A existat și o cauză obiectivă, specifică acestor campionate. Mulți dintre biatliniști au concurat în ultimul timp la probele de fond (interne și internaționale) și astfel a fost neglijată pregătirea din poligon. Iar faptul s-a repercutat direct asupra rezultatelor: au fost înregistrate foarte multe minute și ture de penalizare. Se poate spune că titlurile naționale au fost decernate [illegible] de penalizări, ceea ce nu este normal, în totalitate... O altă cauză a tragerilor slabe ar mai fi și schimbările de arme și neacomodarea cu cele noi, cazul cel mai pregnant fiind cel al lui Voicu. Oricum, însă, problema pregătirii în poligon trebuie — s-a mai spus și cu alte ocazii — privită cu multă grijă.

Probele individuale din cadrul campionatelor naționale feminine de fond n-au adus noutăți. A fost o reconfirmare a faptului că numai două concurente — le-am numit pe Marcela Leampă și Elena Bășa — pot emite pretenții la titluri. Prima a demonstrat că are încă mari resurse în disciplina pe care a dominat-o autoritar atîția ani. Astfel, Marcela Leampă și-a luat o binemeritată revanșă pentru eșecul de anul trecut de la naționale. În ceea ce o privește pe tînăra sa adversară și colegă de club, îi mai trebuie încă multe înfruntări — de anvergură, în primul rînd — pentru a acumula experiența de concurs de care are nevoie. Elena Bășa rămîne marea speranță a schiului nostru feminin, la fond. Cel puțin, pentru moment, nici una dintre următoarele acestor două „prim soliste" nu pare să emită pretenții pentru a li se alătura. Poate cu timpul, dintre surorile Barabaș, Rodica Clinciu, Ana Bădescu, Iudith Gall (Șc. sp. Miercurea Ciuc), Elena Tișcă (Tractorul), Maria Tocitu (S.B.C. Sinaia) sau altele...

Am mai avea de subliniat eforturile organizatorilor de a crea condiții cît mai bune de desfășurare ale curselor. A fost asigurat și cadrul festiv adecvat unei asemenea manifestări. Un cuvînt de laudă și pentru arbitri. Ei s-au achitat conștiincios de atribuțiile lor, deloc lipsite de însemnătate. Toate acestea au contribuit la succesul campionatelor naționale de biatlon și de fond feminin.

Radu TIMOFTE

Echipa de biatlon, Dinamo Brașov, campioană națională la ștafetă: Ion Țeposu, Gheorghe Gîrniță, Gyögy Vilmoș și Ion Olteanu.

Foto: S. BAKCSI

popice

I. MICOROIU A DEPĂȘIT RECORDUL NAȚIONAL: 1031 p.d.!

Jocurile de sîmbătă și duminică din cadrul campionatului diviziei A la popice au constituit o etapă inedită, a derbyurilor, în toate cele patru serii fruntașele întîlnindu-se între ele. Partidele au fost, în general, de un nivel tehnic ridicat, atît la femei cît și la bărbați, obținîndu-se rezultate valoroase.

La femei, formațiile Voința București (seria sud) și Voința Tg. Mureș (seria nord) au avut o comportare foarte bună, cîștigînd în deplasare, în fața unor sexteturi puternice, cum sînt Metrom Brașov și, respectiv, Voința Cluj. În ambele derbyuri feminine s-a dat o luptă aprigă, cîștigătoarele doborînd cu puține popice mai multe decît gazdele. Astfel, la Brașov, bucureștencele au avut un avantaj doar de 7 „bețe". Aici, soarta întîlnirii s-a decis la ultimele trei bile, cînd Cornelia Petrușca, de la Voința, a doborît 9 popice la lovitura a 98-a, iar adversara ei, Livia Răstăman a „spart și avantajul de pînă atunci al brașovencelor (10 popice) s-a anulat. Majoritatea jucătoarelor au obținut la această partidă rezultate mari, ca de exemplu, Răstăman 471, Eva Gall 422, de la Metrom, Cornelia Grecescu 453 și Cornelia Petrușca 445 p.d.

În derbyul feminin din seria nord, jocul a fost cu ceva mai calm, mureșencele cîștigînd la Cluj, în fața Voinței, cu un scor mai concludent, la o diferență de 52 de popice. Performera reuniunii a fost Elisabeta Szasz, din echipa oaspete, care a marcat 428 p d. Cel mai bun punctaj de la gazde l-a realizat Elena Gyárfás — 419 p.d.

La bărbați, în centrul atenției se afla partida de la Ploiești dintre fruntașele seriei sud, Petrolul (locul II) și Constructorul Galați (locul I). După cum ne transmite corespondentul din localitate, A. Vasilescu, ploieștenii s-au răzbunat pentru înfrîngerea suferită în tur la Galați și i-au învins acum pe gălățeni la o diferență neașteptat de mare: Petrolul 5431 — Constructorul 5194 p d! Un meci dramatic s-a dat aici între popicarii nr. 1 ai echipelor: Gh. Silvestru (P) și I. Băiaș (G). După lansarea celor 200 de bile, cei doi sportivi, componenți ai echipei naționale, au avut în dreptul numelor lor următoarele cifre: Silvestru 978, Băiaș 962. Cu ocazia acestui meci, în revenire de formă s-a prezentat veteranul sportului popicelor din Ploiești, Cristu Vînătoru, care a doborît 948 popice. Singurul jucător gălățean care și-a învins adversarul a fost I. Tismănaru care a realizat 868 p. d. în dauna lui D. Dumitru — notat pe foile de arbitraj cu 851 p.d.

Echipa de pe locul I din seria nord, Voința Tg. Mureș, care conduce detașat de la începutul „ostilităților", a avut un meci, relativ ușor, acasă cu Voința Cluj, cîștigînd cu 5080—5022 p.d. Cele mai bune rezultate au fost ale lui I. Szász (Tg. M.)—884 și I. Bită (C)—884 p.d.

Trebuie să mai semnalăm forma excepțională în care s-a aflat în această etapă maestrul emerit al sportului Ion Micoroiu de la Voința Lugoj. El a obținut pe arena I.C.O. (la Oradea) un rezultat excepțional, 1031 p.d., cifră cu mult superioară recordului național la 200 lovituri mixte — 1019 p.d. Urmează ca F.R.P. să hotărască dacă punctajul realizat de Micoroiu întrunește toate condițiile necesare omologării unui record.

T. R